

UZASADNIENIE

rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 maja 2022 roku

W pozwie z dnia 29 września 2020 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. M. kwoty 2 170,78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2 004,80 złotych za okres od dnia 05 marca 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 14 października 2020 roku w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4382/20 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Odpis powyższego nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i załącznikami oraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu i skutkach niezaskarżenia nakazu zapłaty, a także pouczeniami stosownie do wymogów określonych w art. 205² k.p.c. oraz art. 458⁴ k.p.c., został prawidłowo doręczony pozwanej w dniu 06 listopada 2020 roku, co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru znajdującego się w aktach sprawy (z.p.o. – k. 30 akt).

Z zachowaniem wyznaczonego przepisami prawa terminu, pozwana A. M. wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia.

Zarządzeniem z dnia 08 grudnia 2020 roku zobowiązano pozwaną do uzupełnienia sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez wskazanie adresu poczty elektronicznej pozwanej albo złożenie oświadczenia, że pozwana nie posiada takiego adresu, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Odpis powyższego zobowiązania został uznany za doręczony pozwanej w wyniku dwukrotnego awizowania w dniu 12 stycznia 2021 roku (z.p.o. – k. 37 akt).

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni odrzucił sprzeciw pozwanej A. M. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 października 2020 roku (k. 38 akt).

Odpis powyższego postanowienia wraz ze sporządzonym na wniosek pozwanej uzasadnieniem został doręczony pozwanej w dniu 07 kwietnia 2021 roku (z.p.o. – k. 48 akt).

W ustawowym terminie, który upływał z dniem 14 kwietnia 2021 roku, pozwana nie złożyła skargi na powyższe postanowienie.

W piśmie z datą w nagłówku „dnia 24 maja 2021 roku” (data nadania w placówce pocztowej: 2021-05-25, k. 57-59 akt) pozwana złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie z dnia 12 lutego 2021 roku wraz ze skargą na to postanowienie.

Po podjęciu postępowania (zawieszono z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanej, a następnie uchylenie postanowienia w tym przedmiocie), zarządzeniem z dnia 13 stycznia 2022 roku (k. 98 akt) zobowiązano pozwaną A. M. do usunięcia braku formalnego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego – w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszego zobowiązania, pod rygorem zwrotu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego – poprzez: własnoręczne podpisanie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego, wskazanie kiedy (w jakiej dacie) ustała przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego, wskazanie okoliczności uprawdopodobniających wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi (albowiem powołane przez pozwaną okoliczności dotyczą niezachowania terminu do wskazania adresu mailowego, a nie do wniesienia skargi) oraz zobowiązano ją do usunięcia braku formalnego skargi

na postanowienie referendarza sądowego poprzez własnoręczne podpisanie skargi – w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszego zobowiązania, pod rygorem odrzucenia skargi na postanowienie referendarza sądowego.

Odpis powyższego zobowiązania został doręczony pozwanej w dniu 25 stycznia 2022 roku (z.p.o. – k. 104 akt), przy czym w określonym terminie żadna korespondencja do akt w wykonaniu tego zobowiązania nie wpłynęła.

Wobec powyższego postanowieniem z dnia 17 maja 2022 Sąd Rejonowy w Gdyni zwrócił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 12 lutego 2021 roku (punkt 1) oraz odrzucił skargę pozwanej na postanowienie referendarza sądowego z dnia 12 lutego 2021 roku o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 października 2020 roku (punkt 2).

Na marginesie jedynie w tym miejscu wskazać należy, że postanowieniem z dnia 09 czerwca 2022 roku Sąd odrzucił wniosek pozwanej o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku w zakresie punktu 1, albowiem zgodnie z treścią art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie służy m. in. na zarządzenie o zwrocie pozwu i jako przepis szczególny nie podlega rozszerzającej interpretacji. Skoro więc w katalogu postanowień, na które służy zażalenie nie wskazano, że przysługuje ono również na zarządzenie (postanowienie) o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, brak jest podstaw do uznania, że podlega ono może zaskarżeniu, o czym pozwana została pouczona przy doręczaniu jej odpisu postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku. Natomiast zgodnie z treścią art. 357 § 2¹ k.p.c. postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym Sąd uzasadniania tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu (i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia). Skoro zatem na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku nie przysługuje zażalenie, brak jest podstaw w świetle art. 357 § 2¹ k.p.c. do sporządzenia uzasadnienia tego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia w zakresie punktu 2 postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku podnieść należy, co następuje.

Jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, zarządzeniem z dnia 13 stycznia 2022 roku (k. 98 akt) zobowiązano pozwaną A. M. do usunięcia braku formalnego nie tylko wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego (których nieusunięcie skutkowało zwrotem tego wniosku), ale również do usunięcia braku formalnego samej skargi na postanowienie referendarza sądowego poprzez własnoręczne podpisanie skargi – w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszego zobowiązania, pod rygorem odrzucenia skargi na postanowienie referendarza sądowego.

Odpis powyższego zobowiązania został doręczony pozwanej w dniu 25 stycznia 2022 roku (z.p.o. – k. 104 akt), przy czym w określonym terminie żadna korespondencja do akt w wykonaniu tego zobowiązania nie wpłynęła. Nadto wskazać należy, że postanowienie z dnia 12 lutego 2021 roku wraz ze sporządzonym na wniosek pozwanej uzasadnieniem zostało doręczone pozwanej w dniu 07 kwietnia 2021 roku (z.p.o. – k. 48 akt), a zatem termin do wniesienia skargi na to postanowienie upływał pozwanej z dniem 14 kwietnia 2021 roku.

Zgodnie z treścią art. 480³ § 3 k.p.c. Sąd odrzuca środek zaskarżenia niedopuszczalny, spóźniony, nieopłacony lub dotknięty brakami, których nie usunięto mimo wezwania.

W związku z tym, że zarządzono zwrot wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na postanowienie z dnia 12 lutego 2021 roku (bo pozwana nie uzupełniła braków formalnych tego wniosku, punkt 1 postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku), skarga pozwanej na postanowienie z dnia 12 lutego 2021 roku wniesiona w piśmie z datą w nagłówku „dnia 24 maja 2021 roku” (data nadania w placówce pocztowej: 2021-05-25, k. 57-59 akt) została wniesiona po upływie ustawowego terminu, który jak wskazano wyżej – upływał pozwanej z dniem 14 kwietnia 2021 roku. Nadto skarga ta podlegała odrzuceniu także i z tej przyczyny, że pozwana mimo wezwania, nie uzupełniła jej braku formalnego (nie podpisała skargi).

Mając na względzie powyższe Sąd w oparciu o treść art. 480³ § 3 k.p.c. w punkcie 2 postanowienia z dnia 17 maja 2022 roku odrzucił skargę pozwaną A. M. na postanowienie referendarza sądowego z dnia 12 lutego 2021 roku w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty jako skargę, która została wniesiona po terminie do jej wniesienia i której braków formalnych pozwana nie usunęła w określonym terminie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 czerwca 2022 roku